

PRAKSISOVERSIGT · ERHVERVSANKENÆVNET

Praksisoversigt over revisorgodkendelse, obligatorisk efteruddannelse og fratagelse

Erhvervsankenævnets faste praksis om »40-timers-grænsen«, dokumenteret fravær fra stillingen og generhvervelse

Version 1 · Opdateret 29. maj 2026 · 12 afgørelser · 2013-2020

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Denne praksisoversigt samler Erhvervsankenævnets praksis om Erhvervsstyrelsens administrative fratagelse af godkendelsen som registreret eller statsautoriseret revisor, når revisoren ikke har gennemført den obligatoriske efteruddannelse på 120 timer pr. treårsperiode. Praksis er bemærkelsesværdigt fast: i en lang række afgørelser fra 2013-2018 har Erhvervsankenævnet stadfæstet styrelsens afgørelser med den begrundelse, at fratagelse er obligatorisk og uden skøn, når revisoren mangler mere end en »mindre del« – i forarbejderne defineret som 1/3 eller 40 timer – uanset revisorens alder, karrierens længde eller personlige forhold. Oversigten gennemgår 40-timers-grænsen, kravet om dokumenteret fravær fra stillingen ved sygdom, hvad der ikke tæller som efteruddannelse, reglerne om generhvervelse samt sammenhængen med domstolsprøvelsen.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Erhvervsankenævnet fastholder, at en »mindre del« af efteruddannelsen er højst 1/3 – 40 timer – og at fratagelse er obligatorisk og uden skønsmargen, når manglen overstiger dette, uanset årsagen.
- 02** Erhvervsankenævnet afviser, at en lang, pletfri karriere på 40-50 år, omfattende praktisk erfaring eller fravær af tidligere klagesager kan opveje manglende efteruddannelse.
- 03** Erhvervsankenævnet kræver dokumenteret fravær fra selve stillingen i mindst to sammenhængende måneder for at reducere timekravet; en enkeltmandsrevisor, der fortsat afgiver erklæringer eller underskriver regnskaber, anses ikke for fraværende.
- 04** Erhvervsankenævnet afviser, at pasning af en alvorligt syg ægtefælle udgør lovligt forfald i bekendtgørelsens forstand – kun revisorens egen dokumenterede uarbejdsdygtighed kan udløse reduktion.
- 05** Erhvervsankenævnet accepterer kun reduktion på 7 timer pr. fulde to måneders fravær, og reglen er mekanisk: der gives ingen yderligere skønsmæssig lempelse, heller ikke når revisoren »burde« have sygemeldt sig.

- 06** Erhvervsankenævnet afviser, at selvstudium, læsning af faglitteratur eller udvikling af eget kvalitetssikringssystem tæller som obligatorisk efteruddannelse.
- 07** Erhvervsankenævnet fastslår, at efteruddannelses timer ikke kan overføres bagud fra en senere periode, og at en mangel i en afsluttet treårsperiode ikke kan repareres med tilbagevirkende kraft – generhvervelse sker først efter en årrække og en særlig prøve.
- 08** Erhvervsankenævnet prøver afgørelsen som ren legalitetskontrol: når lovens objektive betingelser er opfyldt, foreligger der intet rimelighedsskøn, og hverken proportionalitet, sagsbehandlingstid eller erhvervsmæssige konsekvenser kan føre til et andet resultat.

Retsgrundlaget: efteruddannelsespligt, fratagelse og

§ 1 Erhvervsankenævnets prøvelse

Revisor er offentlighedens tillidsrepræsentant, og det er en løbende betingelse for at opretholde godkendelsen, at revisor vedligeholder og opdaterer sine faglige kvalifikationer. [Revisorloven § 4, stk. 1](#) pålægger godkendte revisorer at deltage i et passende efteruddannelsesprogram, og det nærmere omfang fastsættes i bekendtgørelse. Efter [Efteruddannelsesbekendtgørelsen § 2](#) skal en revisor som udgangspunkt gennemføre mindst 120 timers efteruddannelse inden for hver treårsperiode (efter en modernisering i 2024 kan kravet alternativt opfyldes med 90/60 timer kombineret med en årlig kompetenceevaluering).

Kravet udspringer af EU-retten. Forarbejderne henviser udtrykkeligt til artikel 13 i revisordirektivet – [Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF, artikel 13](#) – der forpligter medlemsstaterne til at sikre, at revisorer deltager i et passende vedvarende uddannelsesprogram, mens [artikel 30](#) kræver, at der kan pålægges passende sanktioner, i sidste instans frakendelse af godkendelsen. Det danske efteruddannelsesregime blev forberedt i **Betænkning nr. 1478/2006 om Revisorlovgivning i internationalt perspektiv** og udmøntet i revisorloven af 2008. Lovgiver var bevidst om sanktionens vægt:

"Herved bliver sanktionen direktivkonform. Direktivet fastsætter således, at fratagelse af godkendelse skal være en mulig sanktion for manglende opfyldelse af efteruddannelseskravet. Sanktionen understreger tillige den betydning, som efteruddannelsen tillægges."

Da de centrale afgørelser blev truffet, stod hjemlen til fratagelse i revisorlovens dagældende § 8, stk. 2, nr. 2, mens muligheden for at give en frist ved en mindre mangel stod i § 8, stk. 3. Ved en ændringslov vedtaget i december 2018 (ikrafttræden 1. januar 2019) blev konsekvenserne af manglende efteruddannelse udskilt til en selvstændig bestemmelse, så fratagelse i dag følger af [Revisorloven § 8 a](#), mens [Revisorloven § 8](#) nu alene angår fratagelse ved nægtelse af kvalitetskontrol. De materielle kriterier – 120-timers-kravet, 40-timers-grænsen for frist og reduktionsadgangen ved fravær – er videreført uændret. Generhvervelse efter fratagelse reguleres af [Revisorloven § 9](#).

Erhvervsstyrelsen træffer afgørelsen i første instans, og afgørelsen kan indbringes for Erhvervsankenævnet. Som det fremgår af de følgende afsnit, udøver nævnet i disse sager en ren legalitetskontrol: når lovens objektive betingelser er opfyldt, er der intet rimelighedsskøn at prøve. Oversigten afgrænses mod revisors disciplinær- og erstatningsansvar for mangelfulde erklæringer ([revisoransvar](#)), mod påbud om revision eller omgørelse

af en konkret årsrapport ([revisionspligt-regnskabskontrol-paabud](#)) og mod ledelsens regnskabsafgifter (-[aarsrapport-afgift-eftergivelse](#)).

LOV

[Efteruddannelsesbekendtgørelsen § 2](#)[Revisorloven § 4, stk. 1](#)[Revisorloven § 8](#)[Revisorloven § 9, stk. 3](#)

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af fratagelse af revisorgodkendelse som følge af manglende obligatorisk efteruddannelse

04.06.2015

Erhvervsankenævnet · Revisor mister godkendelse efter kun 49 af 120 påkrævede efteruddannelsestimer i perioden 2009-2011

17.10.2014

§ 2 »En mindre del« = 40 timer: tærsklen for obligatorisk fratagelse

Kernen i hele praksis er fortolkningen af, hvornår en revisor kun mangler »en mindre del« af efteruddannelsen. Forarbejderne til revisorlovens § 8 besvarer spørgsmålet præcist:

"Det er alene revisorer, der mangler at opfylde en mindre del af efteruddannelseskravene, der vil kunne opnå en sådan frist. Som udgangspunkt vil der ved en mindre del skulle forstås 1/3 eller mindre af efteruddannelsen."

Denne tærskel er kodificeret som en absolut beløbsgrænse i [Efteruddannelsesbekendtgørelsen § 29](#) : mangler revisoren ved treårsperiodens udløb højst 40 timer, kan Erhvervsstyrelsen meddele dispensation og fastsætte en frist; mangler revisoren mere, er der ingen hjemmel til en frist, og godkendelsen skal fratages. Erhvervsankenævnet har gennemgående understreget, at grænsen er objektiv og ikke kan fraviges. Selv en registreret revisor med over 40 års pletfri karriere, der manglede 71 timer, måtte acceptere fratagelse – nævnet fandt i [2014-0037775](#), at der ikke var fremført omstændigheder, der kunne føre til et andet resultat.

Mønsteret er entydigt på tværs af afgørelserne:

Afgørelse	Manglende timer	Reduktion givet	Netto-mangel	Udfald
2014-0037775	71	–	71	Fratagelse stadfæstet
2014-0038310	105	–	105	Fratagelse stadfæstet
2014-0037519	120	–	120	Fratagelse stadfæstet
2014-9320	120	–	120	Fratagelse stadfæstet
2015-6446	82	–	82	Fratagelse stadfæstet
2012-0032589	74	7	67	Afslag på frist stadfæstet
2015-7427	51	7	44	Afslag på frist stadfæstet
2012-0027402	45,5	–	45,5	Afslag stadfæstet
2012-0027348	45,5	–	45,5	Afslag stadfæstet
17/01264	26	–	26	Påbud om 26 timer (under grænsen)

Tabellen viser også grænsens skarphed: i [2015-7427](#) bragte en reduktion på 7 timer manglen ned til 44 timer – stadig fire timer over grænsen – og det var nok til afslag. Modsat illustrerer [17/01264](#), hvad der sker under

grænsen: her manglede revisoren 26 timer, og styrelsen meddelte derfor blot et påbud om at gennemføre de manglende timer inden en frist, ikke fratagelse. Tærsklen afgør altså ikke kun udfaldet, men hele sanktionstypen.

LOV	Efteruddannelsesbekendtgørelsen § 29	Revisorloven § 8, stk. 3	
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Statsautoriseret revisor påbudt 26 timers efteruddannelse – hustruens kræftsygdom anerkendes ikke som lovligt forfald		03.01.2018
	Erhvervsankenævnet · Afslag på frist til efteruddannelse for statsautoriseret revisor grundet manglende opfyldelse af timekrav		04.04.2016
	Erhvervsankenævnet · Fratagelse af revisorgodkendelse som følge af manglende efteruddannelse og afslag på dispensation		07.12.2015
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af fratagelse af revisorgodkendelse som følge af manglende obligatorisk efteruddannelse		04.06.2015
	Erhvervsankenævnet · Fratagelse af godkendelse som revisor som følge af manglende opfyldelse af krav om obligatorisk efteruddannelse		11.02.2015
	Erhvervsankenævnet · Fratagelse af revisorgodkendelse som følge af manglende obligatorisk efteruddannelse		11.02.2015
	Erhvervsankenævnet · Revisor mister godkendelse efter kun 49 af 120 påkrævede efteruddannelsestimer i perioden 2009-2011		17.10.2014
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på dispensation for manglende efteruddannelse for statsautoriseret revisor		23.07.2013
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på dispensation og reduktion af efteruddannelseskrav for revisor		26.06.2013
	Erhvervsankenævnet · Afslag på frist til efteruddannelse for revisor grundet omfattende mangel på timer trods sygdomsforløb		22.05.2013

§ 3 Hvad Erhvervsankenævnet lægger vægt på: dokumenteret fravær fra stillingen

Timekravet kan reduceres, hvis revisoren har været syg eller på anden måde haft lovligt forfald. Efter [Efteruddannelsesbekendtgørelsen § 26](#) reduceres kravet med 7 timer pr. to sammenhængende måneders fravær fra stillingen, forudsat at revisoren kan dokumentere lovligt forfald. Erhvervsankenævnet lægger her afgørende vægt på ét bevistema: om revisoren reelt var fraværende **fra stillingen**, ikke blot om vedkommende var syg.

Dette mønster slår igennem især over for selvstændige enkeltmandsrevisorer. Erhvervsstyrelsen har formuleret det kriterium, som nævnet tiltræder:

"Revisor må under sit fravær fra stillingen ikke afgive erklæringer med sikkerhed eller udføre anden revisions- eller rådgivningsmæssige arbejdsopgaver for sine kunder, idet dette indikerer, at revisor ikke har været fraværende fra sin stilling som revisor."

Konsekvensen er, at en revisor, der trods sygdom fortsætter med at afgive erklæringer, ikke kan opnå reduktion. I [2015-6446](#) gennemgik styrelsen CVR-registret og påviste, at revisoren havde afgivet revisorerklæringer i alle måneder af 2009 på nær august; der var derfor ikke dokumenteret to sammenhængende måneders fravær. Tilsvarende blev en revisor i [2014-0038310](#), der fortsat underskrev regnskaber fra sin bopæl under et alvorligt sygdomsforløb, ikke anset for fraværende fra stillingen. I [2012-0027402](#) afviste revisoren betydningen af, at hun havde dateret en erklæring i sygeperioden, med den farverige bemærkning:

"Jeg vil vove den påstand at selv revisorerne for Mærsk ikke har lavet alt arbejdet den dag de underskriver erklæringer."

Nævnet fastholdt ikke desto mindre, at netop afgivelsen af en erklæring med sikkerhed dokumenterede, at hun ikke havde været fraværende fra stillingen i det krævede omfang.

Reduktionsreglen er desuden mekanisk. I [2012-0032589](#) anerkendte styrelsen en sammenhængende sygdomsperiode på tre måneder og gav reduktion på 7 timer – men ikke mere. Revisoren argumenterede for, at hun »burde« have sygemeldt sig på fuld tid frem for at holde virksomheden kørende af hensyn til sine fire ansatte, hvilket ville have bragt manglen under grænsen. Erhvervsankenævnet afviste at lægge et hypotetisk fravær til grund: reduktionen følger den faktisk dokumenterede fraværperiode, og der er ingen adgang til yderligere skøn.

LOV	Efteruddannelsesbekendtgørelsen § 26	
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Fratagelse af revisorgodkendelse som følge af manglende efteruddannelse og afslag på dispensation	07.12.2015
	Erhvervsankenævnet · Fratagelse af godkendelse som revisor som følge af manglende opfyldelse af krav om obligatorisk efteruddannelse	11.02.2015
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på dispensation og reduktion af efteruddannelseskrav for revisor	26.06.2013
	Erhvervsankenævnet · Afslag på frist til efteruddannelse for revisor grundet omfattende mangel på timer trods sygdomsforløb	22.05.2013

§ 4 Egen sygdom kontra pasning af pårørende – beviskravet for lovligt forfald

Et tilbagevendende og menneskeligt tungt spørgsmål er, om pasning af en alvorligt syg ægtefælle kan udløse reduktion. Erhvervsankenævnet har klart afvist dette: kun revisorens **egen** dokumenterede uarbejdsdygtighed kan begrunde lovligt forfald i bekendtgørelsens forstand.

Det principielle udtryk for linjen er [17/01264](#), hvor en enkeltmandsrevisor havde brugt store dele af 2012 på at pleje sin hustru, der døde af kræft, og som havde tilbragt sine sidste tre måneder på hospice. Revisoren fremlagde lægeerklæringer om forløbet, men nævnet stadfæstede påbuddet om 26 timers efteruddannelse og udtalte, at uarbejdsdygtighed og fravær i anledning af hustruens kræftsygdom og bortgang ikke i sig selv kan begrunde lovligt forfald. Den fremlagte dokumentation præciserede heller ikke den konkrete periode, hvori revisoren ikke havde kunnet varetage sit arbejde. Styrelsen henviste til en modsætningssag (j.nr. 2011-0026265), hvor en formel **terminalorlov** bevilget af kommunen havde medført reduktion – netop fordi den formelle orlov betød, at revisoren ikke kunne stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Det er altså den formaliserede, dokumenterede afskæring fra at arbejde, der er afgørende, ikke den faktiske belastning.

Samme beviskrav ses i [2012-0027348](#), hvor en revisor efter sin ægtefælles død udviklede en langvarig depression. Da han selv beskrev tilstanden som en »naturlig menneskelig reaktion« og ikke fremlagde lægelig dokumentation for uarbejdsdygtighed, var der ikke grundlag for reduktion. Og i [2015-7427](#) anerkendte styrelsen revisorens egen dokumenterede sygdomsperiode på tre måneder (7 timers reduktion), men afviste yderligere reduktion for den tid, han brugte på at passe sin uhelbredeligt syge hustru, og for et udokumenteret blodpropforløb. Erhvervsankenævnet lægger dermed konsekvent vægt på, at reduktion forudsætter (1)

revisorens egen uarbejdsdygtighed, (2) i en konkret afgrænset og dokumenteret periode på mindst to sammenhængende måneder.

LOV	Efteruddannelsesbekendtgørelsen § 26	
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Statsautoriseret revisor påbudt 26 timers efteruddannelse – hustruens kræftsygdom anerkendes ikke som lovligt forfald	03.01.2018
	Erhvervsankenævnet · Afslag på frist til efteruddannelse for statsautoriseret revisor grundet manglende opfyldelse af timekrav	04.04.2016
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på dispensation for manglende efteruddannelse for statsautoriseret revisor	23.07.2013

§ 5 Hvad der ikke tæller som efteruddannelse

Selv revisorer, der har været fagligt aktive i hele perioden, kan miste godkendelsen, hvis aktiviteten ikke har form af tællende efteruddannelse. Efter [Revisorloven § 4, stk. 1](#) skal efteruddannelsen være struktureret, og det er revisoren selv, der til enhver tid skal kunne dokumentere opfyldelsen, jf. [Revisorloven § 4, stk. 3](#). Forarbejderne anerkender flere former – kurser, foredrags- og forfattervirksomhed samt fagligt udvalgsarbejde – men kun hvis det faglige niveau og indhold er dokumenteret.

Erhvervsankenævnet lægger vægt på, at uformel faglig aktivitet falder udenfor:

- **Selvstudium og læsning** af faglitteratur og nyheder tæller ikke. I [2015-6446](#) blev revisorens omfattende selvstudium afvist.
- **Udvikling af eget kvalitetssikringssystem** tæller ikke, uanset systemets faglige niveau eller at det efterfølgende blev godkendt af en kvalitetskontrollant. I [2014-9320](#) blev der nægtet godskrivning af både 100 timer for et kvalitetssikringssystem og 41 timer for litteraturlæsning i en skatteankesag.
- **Praktisk erhvervserfaring uden for revisionsbranchen** kan ikke erstatte dokumenteret efteruddannelse. I [2014-0037519](#) havde revisoren opretholdt sin godkendelse via en inhouse-forsikring, mens han arbejdede som økonomidirektør med transfer pricing m.v.; arbejdet holdt ikke hans efteruddannelsespligt opfyldt.
- **Kurser tælles kun med deres faktiske varighed.** I [17/01264](#) kunne et informationsmøde kun godkendes med 3 timer.

Det bærende synspunkt er, at samme objektive krav gælder for alle godkendte revisorer uanset virksomhedsform, og at den enkelte revisor selv bærer bevisbyrden for, at den gennemførte aktivitet opfylder kravene. Argumentet om manglende kendskab til reglerne – fordi man arbejdede uden for branchen – kunne ikke føre til et andet resultat i [2014-0037519](#).

LOV	Revisorloven § 4, stk. 1, 3	
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Statsautoriseret revisor påbudt 26 timers efteruddannelse – hustruens kræftsygdom anerkendes ikke som lovligt forfald	03.01.2018
	Erhvervsankenævnet · Fratagelse af revisorgodkendelse som følge af manglende efteruddannelse og afslag på dispensation	07.12.2015
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af fratagelse af revisorgodkendelse som følge af manglende obligatorisk efteruddannelse	04.06.2015
	Erhvervsankenævnet · Fratagelse af revisorgodkendelse som følge af manglende obligatorisk efteruddannelse	11.02.2015

§ 6 Generhvervelse: ingen reparation med tilbagevirkende kraft

En revisor, der har fået frataget godkendelsen, kan ikke blot tage de manglende timer og få godkendelsen tilbage. Erhvervsankenævnet skelner skarpt mellem de to generhvervelsesskemaer. Efter [Revisorloven § 9, stk. 2](#) kan godkendelsen genopnås, hvis betingelserne for godkendelse igen er opfyldt – men en mangel i en **afsluttet** treårsperiode kan ikke fjernes med tilbagevirkende kraft. I [2015-6446](#) havde revisoren taget rigeligt med timer i den efterfølgende periode 2012-2014, men nævnet fastslog, at årsagen til fratagelsen – manglen i 2009-2011 – udgjorde en blivende mangel. Generhvervelse kan derfor først ske via [Revisorloven § 9, stk. 3](#), dvs. efter en årrække (som udgangspunkt mindst tre år) og ved at bestå en særlig prøve for Revisorkommissionen.

Forarbejderne forklarer, hvorfor reparation bagud er udelukket:

"Bestemmelsen kan kun benyttes af personer, der frivilligt eller ufrivilligt har været ude af erhvervet som revisor i en årrække ... Herved undgås det, at godkendte revisorer spekulerer i at undlade at efteruddanne sig."

Samme logik gælder overførsel af timer. Timer kan kun overføres **fremad** – op til 20 timer til den følgende periode efter [Efteruddannelsesbekendtgørelsen § 17](#) – men aldrig bagud fra en ny periode til at dække en gammel mangel; det blev afvist i [2014-0037775](#). Endelig kan en revisor ikke undgå fratagelse ved at deponere godkendelsen, når styrelsen først har truffet afgørelse om fratagelse – den mulighed blev afvist i [2014-0037519](#).

LOV	Efteruddannelsesbekendtgørelsen § 17	Revisorloven § 9, stk. 2-3	
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Fratagelse af revisorgodkendelse som følge af manglende efteruddannelse og afslag på dispensation		07.12.2015
	Erhvervsankenævnet · Fratagelse af revisorgodkendelse som følge af manglende obligatorisk efteruddannelse		11.02.2015
	Erhvervsankenævnet · Revisor mister godkendelse efter kun 49 af 120 påkrævede efteruddannelsestimer i perioden 2009-2011		17.10.2014

§ 7 Prøvelsesintensitet, sagsgang og sammenhæng med domstolspraksis

Sagerne starter typisk med, at Erhvervsstyrelsen via registret over godkendte revisorer (Revireg) eller via en kvalitetskontrol konstaterer manglende indberetning eller dokumentation. Styrelsen sender en agterskrivelse (partshøring) og træffer derefter afgørelse, som revisoren kan indbringe for Erhvervsankenævnet. Afgørelserne er bindende.

Det karakteristiske ved nævnets prøvelse er den lave intensitet i skønsdelen: når lovens objektive betingelser er konstateret, er der ikke noget rimelighedsskøn at efterprøve. Det blev formuleret klartest i [2012-0032589](#):

"Da reglerne ... er præcist defineret med en beløbsmæssig grænse på 40 timer, var der ikke hjemmel til at udvise det ønskede skøn, uanset de personlige og erhvervsmæssige konsekvenser for klageren."

Nævnet afviser derfor systematisk de argumenter, der typisk fremføres: proportionalitet og EU-rettes krav om mildere sanktioner (afvist i [2014-9320](#), hvor nævnet bemærkede, at direktivet netop forudsætter, at fratagelse skal være en mulig sanktion), samt styrelsens timing midt i højsæsonen, sagsbehandlingstiden og konsekvenserne for et planlagt generationsskifte (alt afvist i [2014-0037775](#)).

Forarbejderne forudsætter, at fratagelse kan prøves ved domstolene, og styrelsens og nævnets afgørelser kan som forvaltningsafgørelser indbringes for de almindelige domstole. Der ses imidlertid ikke offentliggjort domstolspraksis, der har prøvet – og slet ikke korrigeret – netop fratagelsen for manglende efteruddannelse; nævnets linje står dermed uantastet. Til sammenligning føres egentlige ansvarssager mod revisorer ved landsretten: i [BS-426/2011-VLR](#) frifandt Vestre Landsret de eksterne revisorer (og ledelsen) for Finansiell Stabilitets erstatningskrav på 275 mio. kr. efter en sparekasses sammenbrud, og i [BS-1291/2010-OLR](#) blev der indhentet skønserklæringer om revisorers overholdelse af god revisionsskik i en bank. Disse sager angår revisors erstatnings- og disciplinæransvar – behandlet under [revisoransvar](#) – og ikke den administrative godkendelsesfratagelse, men de illustrerer, at den endelige domstolsprøvelse af revisorforhold sker ved landsretten.

LOV	Revisorloven § 8	
PRAKSIS	Landsretten · Dom om erstatningsansvar for tidligere ledelse og revisorer i Sparekasse	28.02.2020
	Landsretten · Supplerende skønserklæringer om revisorers ansvar i finansiell virksomhed	10.07.2014
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af fratagelse af revisorgodkendelse som følge af manglende obligatorisk efteruddannelse	04.06.2015
	Erhvervsankenævnet · Revisor mister godkendelse efter kun 49 af 120 påkrævede efteruddannelsestimer i perioden 2009-2011	17.10.2014
	Erhvervsankenævnet · Afslag på frist til efteruddannelse for revisor grundet omfattende mangel på timer trods sygdomsforløb	22.05.2013

§ 8 Sammenfatning: en regelbunden, objektiv praksis

Erhvervsankenævnets praksis på området er usædvanlig forudsigelig, fordi den hviler på objektive, talmæssige kriterier frem for skøn. Det centrale takeaway er, at **40-timers-grænsen er afgørende**: mangler revisoren højst 40 timer (1/3), kan styrelsen give en frist; mangler revisoren mere, skal godkendelsen fratages, og nævnet har intet rum til at lempe – heller ikke over for en revisor med en 40-50-årig pletfri karriere.

Reduktion ved sygdom er en snæver undtagelse. Erhvervsankenævnet kræver, at revisoren **selv** har været uarbejdsdygtig og fraværende fra stillingen i mindst to sammenhængende måneder, dokumenteret for en konkret periode; en revisor, der fortsat afgiver erklæringer, er ikke fraværende, og pasning af en syg ægtefælle udgør ikke lovligt forfald. Uformel faglig aktivitet – selvstudium, læsning, eget kvalitetssikringssystem – tæller ikke, og en mangel i en afsluttet periode kan ikke repareres bagud; generhvervelse forudsætter en årrække ude af erhvervet og en særlig prøve.

For den praktiserende revisor er den tydeligste lære, at efteruddannelsen skal planlægges og dokumenteres løbende over hele treårsperioden, og at der ikke kan spekuleres i at indhente det forsømte. Som det fremgår af bl.a. [2014-0037775](#), [2015-6446](#) og [17/01264](#), står og falder sagen med det dokumenterede timetal og – ved sygdom – med beviset for fravær fra selve stillingen.

LOV	Revisorloven § 4, stk. 1	Revisorloven § 8, stk. 3	
Erhvervsankenævnet	Statsautoriseret revisornåbuds 26 timers efteruddannelse, hvis grænsen for godkendelse er 40 timer		07.01.2018
Erhvervsankenævnet	Revisor mister godkendelse efter kun 49 af 120 påkrævede efteruddannelsestimer i perioden 2009-2011		17.10.2014
Erhvervsankenævnet	Revisor mister godkendelse, obligatorisk efteruddannelse og fratagelse		22.05.2013

PRAKSIS

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Efteruddannelsesbekendtgørelsen § 2	Efteruddannelsesbekendtgørelsen § 26
Efteruddannelsesbekendtgørelsen § 29	Revisorloven § 4 stk. 1
Revisorloven § 8 stk. 2-3	Revisorloven § 9 stk. 2-3

MATERIALE Citerede afgørelser

12 afgørelser

LANDSRETTE · ANKEINSTANS

2

28.02.2020	Dom om erstatningsansvar for tidligere ledelse og revisorer i Sparekasse	1289-1558
10.07.2014	Supplerende skønserklæringer om revisorers ansvar i finansiel virksomhed	1872-2231

ERHVERVSANKENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

10

03.01.2018	Statsautoriseret revisor påbudt 26 timers efteruddannelse – hustruens kræftsygdom anerkendes ikke som lovligt forfald	17/01264
04.04.2016	Afslag på frist til efteruddannelse for statsautoriseret revisor grundet manglende opfyldelse af timekrav	2015-7427
07.12.2015	Fratagelse af revisorgodkendelse som følge af manglende efteruddannelse og afslag på dispensation	2015-6446
04.06.2015	Stadfæstelse af fritagelse af revisorgodkendelse som følge af manglende obligatorisk efteruddannelse	2014-9320
11.02.2015	Fratagelse af godkendelse som revisor som følge af manglende opfyldelse af krav om obligatorisk efteruddannelse	2014-0038310
11.02.2015	Fratagelse af revisorgodkendelse som følge af manglende obligatorisk efteruddannelse	2014-0037519
17.10.2014	Revisor mister godkendelse efter kun 49 af 120 påkrævede efteruddannelsestimer i perioden 2009-2011	2014-0037775
23.07.2013	Stadfæstelse af afslag på dispensation for manglende efteruddannelse for statsautoriseret revisor	2012-0027348
26.06.2013	Stadfæstelse af afslag på dispensation og reduktion af efteruddannelseskrav for revisor	2012-0027402
22.05.2013	Afslag på frist til efteruddannelse for revisor grundet omfattende mangel på timer trods sygdomsforløb	2012-0032589

FORARBEJDE Betænkninger

1 reference

Revisorlovgivning - I internationalt perspektiv

2006 · Økonomi- og Erhvervsministeriet